
Je bent als SPV je eigen instrument; hoe werkt dat dan?

Khalid Bennaceur
Lizan Hijlarides
Sanne van der Molen

Allen SPV i.o.

Inleiding

Met bovengenoemde gevleugelde uitspraak en opvatting is de opleiding tot sociaal psychiatrisch verpleegkundige (SPV) doorspekt. In het document 'Expertisegebied Sociaal Psychiatrisch Verpleegkundige' (2023) wordt de SPV ook beschreven als een professional die in essentie relationeel, persoonlijk en normatief is. De SPV dient ernaar te streven om dat wat het leven van de cliënt waardevol maakt terug te vinden of te behouden. De eigen waarden en normen van de SPV hebben een centrale plaats in die geboden hulpverlening. De SPV wordt daarmee geacht een reflectieve professional te zijn. Persoonlijke en professionele ontwikkeling staan daarmee hoog in het vaandel. Een instrument zijn voor anderen vereist dat je eerst jezelf als instrument begrijpt en versterkt. Dit leidt tot de onderzoeksvraag:

"Hoe kan leertherapie de sociaalpsychiatrisch verpleegkundige helpen om zichzelf effectief in te zetten als instrument in de hulpverlening?"

Dit artikel werpt een diepgaande blik op de vraag of leertherapie een bijdrage levert aan het versterken van het eigen instrument. Het besteedt aandacht aan wat leertherapie is en welk doel het dient. Het geeft informatie over wat er bekend is over leertherapie in relatie tot de SPV en of er een verschil is tussen intervisie en leertherapie. Maar ook; welke mogelijke obstakels kun je tegenkomen bij de implementatie van leertherapie en welke eventuele alternatieven zijn er? Tot slot vat de conclusie de opgedane inzichten samen en doet het aanbevelingen ten aanzien van dit onderwerp.

Wat is leertherapie?

Leertherapie als basisbegrip komt als eerste aan bod. Het is belangrijk om een goed idee te hebben van wat leertherapie is en welk doel het heeft voor we verder ingaan op de toepassingen ervan in de context van de SPV.

Als SPV ben je zagezegd je eigen instrument en hiermee is het "zelf" dan ook het waardevolste instrument van de SPV. Het is daarom van groot belang dat de SPV zichzelf goed kent. Leertherapie is een persoonlijke psychotherapie die onderdeel vormt van het leerproces tot professional in de geestelijke gezondheidszorg. Leertherapie kan op verschillende manieren worden vormgegeven, afhankelijk van de therapeut en de 'leercliënt'.

Net als in de curatieve therapie wordt in overleg tussen de leertherapeut en de leercliënt een therapievorm gekozen. Hierin wordt rekening gehouden met de situatie en de wensen van de leercliënt en de werkwijze van de leertherapeut. Zo kan bijvoorbeeld gekozen worden voor schematherapie, cognitieve gedragstherapie of andere vorm van therapie.

In de opleiding tot psychotherapeut is leertherapie bijvoorbeeld een verplicht deel van de opleiding. De psychotherapie wordt ondergaan in het kader van de opleiding met het doel om het inzicht in eigen functioneren te bevorderen (Trijsburg, et al., 1994).

Nel Draijer, klinisch psychotherapeut stelt in 2019 dat voor ieder aankomend psychotherapeut het verplicht is om 50 sessies leertherapie te ondergaan bij een hiervoor erkende therapeut. Nederland is hiermee uniek in de wereld. Naar aanleiding van een aantal artikelen is er recentelijk een discussie op gang gekomen over het nut van leertherapie. Voorstanders van leertherapie voeren onder meer aan dat leertherapie de psychotherapeutische vaardigheden verbetert van aankomende psychiaters en dat zij zorgt voor een vermindering van met de beroepsuitoefening interfererende problemen. Ook wordt gesteld dat leertherapie de draagkracht vergroot voor het psychisch belastende werk dat men als psychiater doet. Tegenover voordelen van leertherapie staat dat voor bovenstaande argumenten maar summier wetenschappelijk bewijs is gevonden terwijl er wel de nodige kosten en tijdsinvestering met de leertherapie gepaard gaan. Je kan je dan ook afvragen wat het primaire doel is van leertherapie: curatie of educatie? (Draijer, 2019).

Er is geen direct verband vastgesteld tussen het effect van leertherapie op de behandelresultaten. Wel is aangetoond dat de kwaliteit van de therapeutische relatie een van de belangrijkste voorspellers is van een succesvolle behandeling. De persoon van de therapeut is een belangrijk ingrediënt van die therapeutische relatie. Voor dit artikel is belangrijker dat er wel overtuigende evidentie is dat psychotherapie een positieve uitwerking heeft op de persoonlijke kwaliteiten van de therapeut. Denk daarbij aan een beter besef van eigen kwetsbaarheden, tegenoverdrachtsgevoelens, reflectief vermogen, zelfvertrouwen, empathie en het vermogen om zichzelf te bevragen met betrekking tot de therapeutische relatie. Door de ervaring met leertherapie als integraal bestanddeel van de opleiding is er mogelijk later ook minder schroom om hulp te zoeken, hetgeen bijdraagt aan het voorkomen van grensoverschrijding of uitputting (Van Dijk et al., 2022).

Yalom (2012) stelt daarnaast dat professionals middels leertherapie leren het goede voorbeeld te geven aan hun patiënten of cliënten en leren kijken vanuit het oogpunt van de ander. Hoe is het om een therapeut op een voetstuk te zetten, hoe voelt het eigenlijk als er aandachtig naar je geluisterd wordt en hoe ga je om met de (machts)positie van de therapeut? Leertherapie geeft inzicht in de blinde vlekken en de donkere kanten van het zelf. En volgens Yalom leert de professional bovendien het bewustzijn en de innerlijke kracht te ontwikkelen om de risico's van het beroep aan te kunnen.

De belangrijkste doelen van leertherapie zijn het versterken van het zelf, het vergroten van zicht op de cliënt/therapeut relatie, het ervaren van de cliëntpositie en leren door het voorbeeld van een ervaren therapeut (Tilsley & Lynen, 2010). Daarnaast kan leertherapie ook de draagkracht van de therapeut vergroten en de bereidwilligheid om zelf hulp te zoeken wanneer uitputting of burn-out dreigt.

De Nederlandse Academie voor Psychotherapie beschrijft doelen van leertherapie die veel overeenkomsten vertonen met Tilsley & Lynen (2010).

Denk hierbij aan diverse doelen die gericht zijn op het verdiepen en versterken van het zelfbewustzijn en het aanmoedigen van zelfreflectie. Daarnaast wordt ook het belang van het snappen van relationele patronen, hun oorsprong (in de eigen hechting) en de invloed daarvan op de therapeutische relatie onderstreept. Tot slot wordt aandacht besteed aan het vergroten van de eigen draagkracht.

Leertherapie in relatie tot de SPV

In deze paragraaf onderzoeken we de relatie tussen leertherapie en de SPV. Er wordt gekeken of en welke studies en onderzoeken er gedaan zijn en wat de bevindingen hiervan zijn?

Leertherapie kan ook voor de SPV zoals voor de andere disciplines voordelen bieden. Deze therapievorm gaat verder dan conventionele opleidingen en biedt unieke kansen voor groei en verbetering in het vak. Er is weliswaar geen wetenschappelijk bewijs of onderzoek gedaan naar de effecten van leertherapie op de SPV, maar er zijn wereldwijd verschillende studies gedaan naar de effecten van leertherapie voor andere disciplines zoals, psychotherapeuten, psychiaters en sociale werkers (Geller e.a. 2005). Alhoewel de SPV een andere discipline is dan wat er onderzocht is tot nu toe, kunnen diezelfde voordelen ook voor SPV bestaan omdat er veel overlap is in de manier van werken. Daarnaast is er wel onderzoek gedaan naar leertherapie voor sociaal werkers (Geller e.a. 2005) met welke de SPV nog meer overlap heeft. Hierna wordt ingegaan op een aantal belangrijke voordelen van leertherapie voor de SPV.

Een van de voordelen is het vergroten van het zelf reflectieve vermogen en zelfbewustzijn van de SPV. Het zet de SPV aan tot zelfreflectie. Door hun eigen emoties, overtuigingen en gedrag te verkennen, vergroten ze hun zelfbewustzijn. Dit bevordert een beter begrip van hun persoonlijke reacties in verschillende situaties, wat waardevol is bij het omgaan met cliënten. Door hun eigen kwetsbaarheden en uitdagingen te verkennen, ontwikkelen SPV-en een dieper begrip van menselijke emoties en ervaringen wat hun empathisch vermogen vergroot en zij beter kunnen afstemmen op de behoeften van cliënten. Uit onderzoek (diepte-interviews) is namelijk gebleken dat er meer aandacht was voor interpersoonlijke relatie tussen therapeut en cliënt en meer aandacht voor de kwetsbaarheid van deze cliënt (Norcross, 1992; Pope & Tabachnick, 1994; Wiseman & Shefler, 2001).

Een ander voordeel van leertherapie is het bevorderen van de professionele ontwikkeling van de SPV. SPV-en die deelnemen aan leertherapie kunnen hun professionele vaardigheden aanscherpen. Ze leren effectievere communicatie- en interventietechnieken, wat de kwaliteit van de zorg voor cliënten kan verbeteren. Deze ontwikkeling draagt ook bij aan een meer competente en zelfverzekerde SPV. Macran en Shapiro (1998) vinden in onderzoek dat de psychotherapeut die leertherapie heeft ondergaan, in de sessie meer warmte, empathie en echtheid laat zien. In ditzelfde onderzoek merkten Macran en Shapiro op dat de psychotherapeut tevens meer aandacht had voor de therapeutische relatie en hij zich meer bewust is van tegenoverdracht.

Sigmund weet wel raad met therapie, Peter Smit (2014)

Leertherapie biedt een veilige ruimte voor de SPV om stress te managen en professionele uitdagingen te bespreken. Door deze kwesties te identificeren en te begrijpen, kunnen SPV-en effectiever omgaan met stress en daardoor burn-out voorkomen. Het werken in de GGZ kan namelijk stressvol zijn. De cliënten kunnen zorgen voor spanning bij de hulpverlener door bijvoorbeeld onder de huid te gaan zitten, veeleisend of agressief te zijn. Leertherapie kan dan een hulpmiddel zijn om de aanslag die het vak op de hulpverlener doet te hanteren (Van Reijen, 2010). Concluderend kan gesteld worden dat leertherapie de SPV niet alleen de mogelijkheid biedt tot persoonlijke groei, maar het draagt ook bij aan de verbetering van hun professionele praktijk. Het creëert bekwame, empathische en veerkrachtige professionals die effectief kunnen bijdragen aan het welzijn van hun cliënten.

Leertherapie vs. supervisie en intervisie

In de opleiding tot SPV is een duidelijke rol weggelegd voor intervisie. Eveneens met het doel om zichzelf als persoon en professional beter te begrijpen. Onderzocht wordt wat het verschil is met leertherapie. Het begrijpen van deze verschillen is cruciaal bij het kiezen van de meest geschikte methoden voor onze professionele ontwikkeling als SPV.

Supervisie heeft als belangrijkste doel het bestuderen, leren kennen en verbeteren van het eigen handelen in beroepssituaties. Regouin (2007) beschrijft supervisie als volgt: "Een didactische methode, gericht op het verwerven van (meer) persoonlijke bekwaamheid voor de uitoefening van op mensen gerichte beroepen en functies, met name als daarin de relatie en/of de interacties tussen de functionaris en degene(n) voor wie men in functie is belangrijk zijn."

Supervisie bestaat uit een supervisor (de leider) en supervisant(en). Net als bij leertherapie is er aandacht voor het zelf van de student. Er is echter geen sprake van een therapeutische relatie in supervisie en de thematiek is altijd gerelateerd aan de beroepspraktijk (Groef, 2011; Regouin, 2022). Supervisie maakt de laatste jaren deel uit van de meeste opleidingen in de zorgsector. De functies lijken op die van leertherapie, maar zijn directer gerelateerd aan de beroepsuitoefening. Het reflectievermogen verbeterd en de persoonlijke effectiviteit wordt verbeterd (Voogden & Kuyvenhoven, 2010).

De opleiding tot SPV is landelijk opgebouwd in het domein van het aanleren van kennis, vaardigheden en beroepshouding. Volgens Regouin (2022) ervaren studenten deze verschillende aspecten in en opleiding als verwarrend en onsamenhangend. Middels supervisie kunnen de studenten leren samenhang te vinden tussen denken en weten, gevoelens en inzichten en handelingsvaardigheden.

In de opleiding tot SPV wordt middels begeleide en onbegeleide leergroepen gewerkt aan persoonlijke effectiviteit.

De doelen waar in de leergroepen aan gewerkt worden zijn in de studiehandleiding van post hbo-opleiding SPV aan de Hanzehogeschool (HanzePro, 2023) in Groningen als volgt:

- In staat zijn om kritisch te reflecteren
- In staat zijn om feedback te organiseren
- De communicatie op micro en meta niveau kunnen herkennen en hanteren
- Collega's betrekken
- Keuzes maken
- Methoden en instrumenten inzetten om de ontwikkeling te stimuleren

Intervisie lijkt sterk op supervisie, maar heeft als belangrijk verschil dat er geen leider in de groep is. Bij supervisie is er een supervisor (de leider) en de supervisanten. Bij intervisie heeft iedereen dezelfde rol en is er geen sprake van een hiërarchie.

Kortom, het verschil tussen leertherapie en supervisie/intervisie is dat leertherapie de nadruk legt op de professional als persoon en minder op de behandelmethodieken. Er wordt ook uitgewisseld en gespiegeld hoe de interactie met de leertherapeut doorwerkt in parallelprocessen, problemen en de persoonlijke ontwikkeling. In supervisie en interventie is de aandacht gericht op de toepassing van de theorie in de praktijk, specifieke therapeutische interventies, de therapeutische relatie en op de rol van de supervisor als professional.

Alternatieven voor leertherapie

Tot slot wordt er gekeken naar alternatieven voor de al eerder besproken interventie en leertherapie. Zijn er nog andere mogelijkheden voor persoonlijke en professionele ontwikkeling die SPV-en kunnen overwegen, en hoe verhouden deze zich tot leertherapie?

Volgens Korrelboom (1998), bijzonder hoogleraar in de klinische psychologie, kan het trainen van de flexibiliteit van de therapeut, in de interactie, een alternatief zijn voor leertherapie. Acteerlessen zouden hier een voorbeeld van kunnen zijn. De therapeut kan dan oefenen met eigenschappen als creativiteit, empathie, doorzettingsvermogen, observatievaardigheden en passie. Eigenschappen die middels leertherapie minder aan de orde komen en waarmee de effectiviteit van de persoonlijkheid van de therapeut vergroot kan worden.

Als alternatief kan ook gedacht worden aan een cursus mentalisme. Ten Broeke, klinisch psycholoog en psychotherapeut, schrijft in een uitgave van de Psychopraktijk in 2015 hiervoor te pleiten. Volgens Ten Broeke zijn mentalisten in staat, door hun taalgebruik en timing, een mentale werkelijkheid te creëren waarin mensen ertoe komen dingen te doen die zij niet verwacht hadden te doen. Ze kunnen volgens hem ook een beleving creëren waarin zij op een andere manier tegen de werkelijkheid aankijken. Dat is wat therapeuten ook met hun cliënten willen bereiken. Tot slot wordt verwezen naar het VGCT - najaarscongres van 2013 waar een workshop werd gegeven over "cold reading" als methode om, zonder daadwerkelijk iets te weten over de gesprekspartner, succesvol de indruk te wekken dat wel te doen. Ook hier zouden therapeuten veel van kunnen opsteken aldus Ten Broeke.

Helaas zijn er geen recentere specifieke bronnen of artikelen gevonden die deze informatie ook beschrijven, ondersteunen of juist weerleggen. Het lijkt erop dat de genoemde informatie specifiek is gebaseerd op werken van individuele auteurs, zoals Korrelboom en Ten Broeke, en mogelijk niet breed zijn opgenomen in recentere literatuur.

Mogelijke obstakels bij de implementatie van leertherapie

Na het begrip van leertherapie en de mogelijke voor- en/ of nadelen, gaan we tot slot dieper in op de praktische kant. Wat zijn de obstakels die SPV-en kunnen tegenkomen bij het implementeren van leertherapie?

Er kunnen bij het implementeren van leertherapie bij SPV-en een aantal uitdagingen zijn. Een van de uitdaging die het implementatieproces kan bemoeilijken is het creëren van draagvlak. Niet iedereen is bereid om zich vrijwillig bloot te stellen aan een therapeut. Uit onderzoek blijkt dat 80 % van de psychotherapeuten, psychiaters en sociaal werkers vrijwillig in therapie gaan, maar als het gaat om therapie binnen hun opleiding dan doen zij het vaker niet dan wel (Geller e.a. 2005). Naar onze mening is het een uitdaging om voldoende training en bekwaamheid van de SPV-en te waarborgen. Een gebrek aan adequate training en ontbreken van doorlopende ondersteuning van de SPV kan de effectieve toepassing van leertherapie belemmeren. Er bestaat momenteel geen opleiding tot leertherapeut speciaal voor de SPV. Het zou mooi zijn als dit in de toekomst wel zal bestaan.

Medewerkers in de ggz ervaren sinds de COVID-19 pandemie meer stress en somberheidsklachten (Broek, A et al., 2022). Daarnaast is er sprake van een toename van cliënten direct en indirecte als gevolg van de COVID-19 pandemie. Wat leidt tot extra werkdruk. De SPV krijgt mogelijk hierdoor ook te maken met hogere werkdruk. Het geven en/of krijgen van leertherapie zal zo mogelijk nog meer beslag leggen op de tijd van de SPV. Het financieren van leertherapie in deze tijd binnen de sector zal ook een uitdaging zijn. Volgens Zorginstituut Nederland dook in 2022 een derde van de ggz instellingen in de rode cijfers (Zorginstituut Nederland, 2023). Hier kan ook een discussie ontstaan over wie de kosten van de leertherapie zal dragen: de zorgverzekeraar, de instelling of de leercliënt zelf. Het identificeren en aanpakken van uitdagingen is van groot belang voor een succesvolle implementatie van leertherapie bij de SPV.

Conclusie en aanbevelingen

In dit artikel is dieper ingegaan op de vraag of leertherapie een bijdrage kan leveren om jezelf als SPV in te kunnen zetten als instrument. De bevindingen bieden inzicht in de waarde van leertherapie als instrument voor persoonlijke groei en professionele ontwikkeling voor SPV.

Er werd bewijs gevonden dat leertherapie een waardevol instrument kan zijn voor therapeuten voor het vergroten van zelfreflectie, zelfbewustzijn en andere professionele vaardigheden. Ook krijgt de therapeut op die manier de gelegenheid om zelf te ervaren hoe het is om therapie te ondergaan en welke uitdagingen hij/zij daarin als 'patiënt' kan tegenkomen. Dit verbetert de therapeutische relatie met patiënten. Daarnaast biedt leertherapie de mogelijkheid om zelf in een veilige omgeving stressvolle uitdagingen te bespreken, zowel op professioneel als privé vlak. Dit komt de draagkracht van de therapeut ten goede waardoor deze de uitdagingen van het werk beter aan kan en wanneer dat niet meer het geval is, blijkt de therapeut meer bereid om hulp voor zichzelf te zoeken.

Een belangrijke kanttekening is dat er geen onderzoek gedaan is naar de effecten van leertherapie bij de SPV. De gevonden informatie heeft betrekking op beroepsgroepen waar de SPV in meer of mindere mate overeenkomsten mee heeft zoals de psychotherapeut en de sociale werker.

Uit de vergelijking met intervisie en supervisie komt naar voren dat er weliswaar overeenkomsten tussen de drie worden gevonden, maar leertherapie echt een unieke bijdrage kan leveren aan de professionele en persoonlijke ontwikkeling van de therapeut.

Er werden ook nog andere alternatieven gevonden die de therapeut allemaal op hun eigen manier kunnen ondersteunen om zijn of haar eigen instrument te zijn en er zullen nog wel meer te vinden zijn. Het is niet onwaarschijnlijk dat de persoonlijke voorkeur van de therapeut hier een belangrijk rol speelt

De verwachting is dat het creëren van een draagvlak voor een implementatie een uitdaging kan zijn. De bereidwilligheid om vrijwillig therapie te ondergaan is niet erg hoog onder de onderzochte doelgroepen (Geller e.a. 2005). Andere uitdagingen kunnen betrekking hebben op de tijdsdruk en financiële aspecten. Leertherapie kan beslag leggen op de schaarse en kostbare tijd van zowel de leertherapeut als de leercliënt en dient bekostigd te worden. De vraag is door wie? Als tegenargument kan worden ingebracht dat een mentaal gezonde SPV van grote waarde is in deze tijd waar veel zorgprofessionals uitvallen en de tekorten in de zorg groter zijn dan ooit.

Gezien de positieve effecten van leertherapie bij andere doelgroepen kan dit positieve effect ook verwacht worden bij de SPV-beroepsgroep. Omdat niet iedereen vrijwillig in therapie wil zou het mooi zijn als er verschillende mogelijkheden worden geboden waarmee de SPV het eigen instrument kan aanscherpen. Het verdient de aanbeveling om onderzoek te doen naar het effect van leertherapie in de SPV-beroepspraktijk.

Literatuurlijst

- Draijer, N. (2019). Ken u zelf; leertherapie in de Nederlandse opleiding tot psychiater. Geraadpleegd op 5 mrt 2024 van, 61-2019-3-artikel-draijer.pdf *Tijdschriftvoorpsychiatrie.nl*
- Groef, J. de (2011). Learning from experience: over de zin van leertherapie, intervisie en supervisie. *Tijdschrift klinische psychologie*, 41 (3), 183-191
- HanzePro. (2023). *Beoordelingsformulier Leeruitkomsten*. Geraadpleegd op 13 januari 2024 van, https://blackboard.hanze.nl/ultra/courses/_357777_1/d/outline
- Korrelboom, C.W. (1998): Some findings and reflections on the personality of the behavioural therapist. In: *Tijdschrift voor Psychotherapie*, 24: 377-390.
- Regouin, W. (2022). *Supervisie - gids voor supervisanten*. Assen: Koninklijke Van Gorcum BV.
- Tilsley, M. & Lynen, M. (2010). Het huis van zijn en leren zijn - over leertherapie. *Balans tijdschrift voor agogisch werk*, 18, 3-8.
- Van Der Veer, G., Kees Korrelboom: "Psychotherapie is een kunde, geen kunst". Psychopraktijk: Uitgave 4 /2015. Opgehaald op 13 januari 2024 van, <https://mijn.bsl.nl/kees-korrelboom-psychotherapie-is-een-kunde-geen-kunst/799156>
- Van Dijk, J., Bartak, A., & Wijts, P. (2022). Leertherapie: practice what you preach. *Tijdschrift voor Psychotherapie*. 48(6), 438-453
- V&VN. (10 mei 2023). *Expertisegebied sociaal psychiatrisch verpleegkundigen*. Utrecht: V&VN Sociaal Psychiatrisch Verpleegkundigen.
- Voogden, M. & Kuyvenhoven, M. (2010). Onderzoek naar de effecten van supervisie. *Tijdschrift Supervisie en Coaching*, 27 (1), 3-14.
- Yalom, I.D. (2012). *Therapie als geschenk*. Amsterdam: uitgeverij balans.
- Van Reijen, J (2010, juni). Leertherapie: zinloos, zinvol of noodzakelijk?. *Groepen, jaargang 5* (nummer 2), pagina 17.
- Geller, J.D.; Norcross, J.C. & Orlinsky, D.E. *The Question of personal therapy*. In: Geller, Norcoriss & Orlinsky (2005). *The psychotherapist's own psychotherapy. Patient and clinician perspectives*. Oxford University Press
- Macran, S. & Shapiro, D. (1998). The role of personal therapy for therapists: A review. *British Journal of Medical Psychology*, 71, 13-25.
- De Wit, P. (2014). *Sigmund weet wel raad met therapie*.
- Trijsburg, R.W., Duivenvoorden, H.J., Stronks, D.L., & Schagen, S. (1994). Leertherapie in Nederland. *Tijdschrift voor Psychotherapie*. 20, 1-20
- Broek, A., Van Dam, A., Bongers, I., Stikkelbroek, Y., Bachrach, N & De Vroege, L (2022). Alarmerend beeld onder personeel ggz; uitputting, angst en somberheidsklachten met mogelijk vertrek uit de ggz als gevolg. Wat kan de ggz doen?. *TSG Tijdschr Gezondheidswet* (2022) 100:107-111
- Zorginstituut Nederland. (2023, 28 november). *Samenleving aan zet om wachtlijsten in de ggz terug te dringen*. www.zorginstituutnederland.nl. geraadpleegd op 25 maart 2024, van <https://www.zorginstituutnederland.nl/actueel/nieuws/2023/11/28/zorginstituut-samenleving-aa-n-zet-om-wachtlijsten-in-de-ggz-terug-te-dringen>.